

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa A. M. i Stowarzyszenia Studentów i Absolwentów "M(...)" w W. przeciwko "A(...)" S.A. w W. i B. P.

o opublikowanie sprostowania artykułu prasowego i ochronę dóbr osobistych, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2008 r., skargi kasacyjnej strony pozwanej "A(...)" S.A. w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 października 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda A. M. na rzecz pozwanej "A(...)" S.A. w W. kwotę 1380 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powód A. M. domagał się nakazania pozwanym „A(...)” S.A. w W. i B. P. opublikowania przeproszenia za niezamieszczenie sprostowania nieprawdziwych wiadomości zawartych w materiale prasowym oraz zasądzenia od nich zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych w kwocie 15 000 zł.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w W. m.in. oddalił powództwo w części dotyczącej nakazania przeproszenia, zasądził natomiast dochodzoną kwotę od pozwanej „A(...)” S.A. w W.

Na skutek apelacji pozwanej „A(...)” Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 16 października 2007 r. zmienił powyższy wyrok i oddalił powództwo o zadośćuczynienie, natomiast apelację powoda oddalił w całości.

Powód A. M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 października 2007 r., zaskarżając go w całości. Skarga kasacyjna została opłacona kwotą 600 zł.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana „A.(...)” wносиła o jej odrzucenie, bądź odmowę przyjęcia do rozpoznania lub oddalenie, z zasądzeniem kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zakres zaskarżenia, łącznie z podstawami skargi kasacyjnej, określa granice kognicji Sądu Najwyższego, a jednocześnie stanowi podstawę do ustalenia wysokości należnych opłat sądowych. W sprawie dochodzono roszczenia niemajątkowego wobec obojga pozwanych, co oznaczało konieczność uiszczenia opłaty sądowej stałej w wysokości po 600 zł (art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399 ze zm.) od pozwu skierowanemu przeciw każdemu z pozwanych, oraz roszczenia majątkowego w kwocie 15 000 zł. solidarnie od obu pozwanych, co oznacza konieczność uiszczenia jednej opłaty stosunkowej wyliczonej zgodnie z art. 13 i 21 ustawy (kwota 750 zł). Zakres zaskarżenia skargą kasacyjną obejmuje rozstrzygnięcie co do obu tych żądań, zatem należna opłata sądowa wynosi 1 950 zł. Od skargi kasacyjnej uiszczono opłatę w wysokości jedynie 600 zł, a to z kolei oznacza, że opłata ta jest niepełna. Zgodnie zaś z art. 130² § 2 k.p.c. sąd odrzuca bez wezwania nienależycie opłacony środek zaskarżenia, w tym skargę kasacyjną, podlegającą opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Rygor odrzucenia skargi kasacyjnej jest związany z wprowadzeniem przez ustawodawcę, z dniem 2 marca 2006 r., zasady samoobliczania i samoopłacania kosztów sądowych przez profesjonalnych pełnomocników.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.